

ת"פ 44106/06/14 - פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נגד ע ו

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 44106-06-14 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' ו

בפני	כבוד השופטת רקפת סגל מוהר
מאשימה	פרקליטות מחוז חיפה - פלילי
נגד	
נאשם	ע ו

החלטה

ביום 23.6.14 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום הנושא חלק כללי ושני אישומים בהם מיוחסים לו המעשים והעבירות כדלקמן: באישום הראשון מואשם הנאשם בכך שביום 9.6.08 הוא היכה את בנו הקטין באמצעות חגורה וגרם לו חבלה של ממש בראש (עבירה של תקיפת קטין או חסר ישע לפי סעיף 368ב(א) סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977); באישום השני מואשם הנאשם בכך שבמועדים שונים במהלך החודשים יולי עד נובמבר 2013 הוא איים על אשתו ובשתי הזדמנויות שונות אחרות תקף אותה באגרוף ובמשיכת שערות ראשה (עבירות של איומים ותקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 192 ו-382(ב)(1) לחוק הנ"ל).

בדיון שהתקיים בפני ביום 31.12.14 הודיע ב"כ הנאשם על כפירתו בעובדות כתב האישום. שמיעת

ראיות המאשימה נדחתה ליום 15.4.15, אלא שבהמשך הגישו הצדדים בקשה מוסכמת לדחיית מועד

זה ובהחלטתי מיום 12.4.15 נעתרתי לבקשתם ודחיתי את תחילת שמיעת הראיות ליום 1.7.15.

ביום 18.6.15 הגיש ב"כ הנאשם בקשה להפרדת המשפט - היא הבקשה המונחת בפני כעת.

ב"כ הנאשם העותר להפרדת האישום הראשון מהשני, טוען כי מדובר באישומים שונים שאינם

מבוססים על אותן עובדות או על עובדות דומות או על סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם

מהווים פרשה אחת. זאת, לנוכח השוני בין קורבנות העבירה, נסיבות המעשים ומועדי ביצועם

הנטענים. לטענת ב"כ הנאשם, פער הזמנים בין 5 השנים הקיים בין הארוע נשוא האישום הראשון

לאירועים נשוא האישום השני מדבר בעד עצמו, ושמיעת שהראיות הנוגעות לשני האישומים יחדיו

באותו משפט, תיצור דעה קדומה, תשחיר את פני הנאשם ושמו הטוב שלא לצורך, תפגע במערכת

היחסים בינו לבין בנו שבגר בינתיים ותפגע פגיעה משמעותית בזכותו להליך הוגן.

המאשימה המתנגדת לבקשה ומבקשת להותיר את כתב האישום על כנו, טוענת כי לנוכח העובדה שמדובר בכתב אישום המייחס לנאשם מעשי תקיפה של שניים מבני משפחתו, צפויים בני משפחה אלה ואחרים (ילדיהם המשותפים הנוספים של בני הזוג) להעיד כנגדו ובתוך כך להתייחס אל הרקע לביצוע העבירות הנטענות, להתנהגות הנאשם כלפיהם, ליחסיו עמם ולאווירה ששררה בביתם במועדים הרלבנטיים. לשיטת המאשימה, מדובר באירועים המהווים מקשה אחת, חרף השנים המפרידות ביניהם והפרדתם זה מזו תיצור פיצול מלאכותי שלא יתרום לעשיית הצדק.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים על רקע הוראות החוק הרלבנטיות - סעיפים 86 ו-88 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ"), דעתי היא כי דין הבקשה להידחות.

סעיף 86 לחסד"פ קובע כי:

"מותר לצרף בכתב אישום אחד כמה אישומים אם הם מבוססים על אותן עובדות או

על עובדות דומות או על סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת...".

בספרו **"על הדין בפלילים"** מבהיר המלומד כב' השופט י' קדמיכי סעיף זה נועד למצבים בהם **"מדובר בדמיון מבחינת העובדות להבדיל מדמיון בבחינת טיב המעשה ואופיו, או על סדרת מעשים נפרדים - מבחינת הזמן והמקום - אשר קיים ביניהם חוט מקשר, ההופך אותם לפרשה כוללת אחת"**.

עיון בעובדות כתב האישום וברשימת עדי התביעה מלמד על כוונת המאשימה (כפי הצהרתה בתגובתה לבקשה זו), להעיד את אשת הנאשם כעדה להוכחת האירוע נשוא האישום הראשון ואת ילדיהם המשותפים של הנאשם ואשתו כעדים למעשים נשוא כתב האישום כולו ולרקעם.

במצב דברים זה אני סבורה כי הליך בירור אשמתו של הנאשם בשני האישומים יחדיו הינו מחויב המציאות ולא רק מטעמי יעילות הדיון, אלא גם על מנת ליתן הן למאשימה והן לנאשם את ההזדמנות לפרוש בפני את התמונה העובדתית המלאה הנוגעת למערכות היחסים השונות במסגרתם המשפחתית (ר' למשל, החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים בתפ"ח 4069/01 **מדינת ישראל נ' והב** אליו הפנתה המאשימה בתשובתה וכן ת"פ (קרית גת) 997/07 **מדינת ישראל נ' מטעם**).

מפני כל האמור לעיל, ומשלא מצאתי בסיס ממשי לטענות ב"כ הנאשם בדבר האפשרות לעיוות הדין או לפגיעה בזכותו של הנאשם להליך הוגן, אני מחליטה לדחות הבקשה, כאמור.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים, בפקס.

ניתנה היום, ח' תמוז תשע"ה, 25 יוני 2015, בהעדר הצדדים.

עמוד 2

